

jące w sprawach mianowanych pracowników naukowych.

§ 4. Do instytutów stosuje się przepisy art. 17 pkt 1 i 2, art. 18 ust. 1 i 3, art. 20, 22, 23 ust. 1 i 3, art. 24, 25, 32 pkt 1 i 3—8, art. 34—36, 37 ust. 1, 3, 4 i 6, art. 38—42, 43 ust. 2—4, art. 44, 50—61, 67, 69, 70, 73 i 74 ustawy

z dnia 25 lipca 1985 r. o jednostkach badawczo-rozwojowych (Dz. U. Nr 36, poz. 170).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

161

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 6 września 1986 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie dostosowania przepisów ustawy o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych do specyfiki państwowej jednostki organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon”.

Na podstawie art. 35 ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 3 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 marca 1985 r. w sprawie dostosowania przepisów ustawy o gospodarce finansowej przedsiębiorstw państwowych do specyfiki państwowej jednostki organizacyjnej „Polska Poczta, Telegraf i Telefon” (Dz. U. Nr 11, poz. 43) po wyrazach: „sieci użytku publicznego”

skreśla się przecinek i dodaje wyrazy: „i 15% opłat za rozmowy telefoniczne”.

§ 2. Odpisy na Fundusz Rozwoju Telekomunikacji będą dokonywane z opłat, o których mowa w § 1, należnych za okres od dnia 1 lipca 1986 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

162

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 15 września 1986 r.

w sprawie kosztów postępowania w sprawach o wykroczenia.

Na podstawie art. XIII ustawy z dnia 20 maja 1971 r. — Przepisy wprowadzające Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 12, poz. 117 i z 1985 r. Nr 23, poz. 100) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W sprawach o wykroczenia przed kolegiami do spraw wykroczeń przy terenowych organach administracji państwowej, urzędach morskich i izbach morskich oraz urzędach górniczych, zwanych dalej „kolegiami”, ukarany, a także obwiniony, wobec którego odstąpiono od wymierzenia kary, ponoszą koszty postępowania:

1) w pierwszej instancji:

- a) za postępowanie nakazowe — w wysokości 500 zł,
- b) za postępowanie przed kolegium — w wysokości 1000 zł, a jeżeli kolegium odstąpiło od wymierzenia kary — w wysokości 500 zł;

2) w drugiej instancji tylko w wypadku:

- a) utrzymania w mocy zaskarżonego przez obwinionego rozstrzygnięcia, niezależnie od kosztów orzeczonych w pierwszej instancji,
- b) wymierzenia kary dopiero w drugiej instancji — w wysokości 1500 zł.

2. Koszty postępowania w wypadkach nie wymienionych w ust. 1 ponosi organ, przy którym działa kolegium, które wydało rozstrzygnięcie.

3. Do kosztów postępowania nie zalicza się należności obrońcy.

4. W razie wymierzenia lub odstąpienia od wymierzenia kary za wykroczenia określone w art. 87 Kodeksu wykroczeń, ukarany (obwiniony) ponosi zryczałtowane koszty chemicznego badania krwi lub badania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem wskazującym wynik w formie wydruku — w wysokości 600 zł, niezależnie od kosztów postępowania określonych w ust. 1.

§ 2. W razie skierowania sprawy, w której orzeczono

zasadniczą karę aresztu lub karę ograniczenia wolności, na drogę postępowania sądowego, koszty postępowania przed kolegium podlegają uwzględnieniu w orzeczeniu sądu.

§ 3. Należności z tytułu kosztów postępowania przypadają na rzecz budżetu:

- 1) rady narodowej, której organ zgodnie ze swoją właściwością wykonał rozstrzygnięcie kolegium,
- 2) organów administracji morskiej albo administracji górniczej, właściwych do wykonania rozstrzygnięć wydanych przez powołane przy nich kolegia.

§ 4. 1. W sprawach dotyczących należności świadków, biegłych i tłumaczy w postępowaniu przed kolegium stosuje się odpowiednio przepisy o należnościach świadków, biegłych i tłumaczy w postępowaniu sądowym.

2. Należności świadków, biegłych i tłumaczy przysądza przewodniczący kolegium, a na rozprawie — przewodniczący składu orzekającego.

§ 5. Przepisy § 4 stosuje się odpowiednio w postępowaniu wyjaśniającym prowadzonym przez komisję orzecznictwa do spraw wykroczeń przy wojewodzie, prezydentach miast: stołecznego Warszawy, Krakowa i Łodzi oraz przy Ministrze — Kierowniku Urzędu Gospodarki Morskiej i Prezesie Wyższego Urzędu Górniczego.

§ 6. Koszty postępowania przed komisjami, o których mowa w § 5, ponosi organ, przy którym działa komisja.

§ 7. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 listopada 1971 r. o kosztach postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. Nr 30, poz. 269, z 1978 r. Nr 16, poz. 71 i z 1982 r. Nr 15, poz. 118).

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1986 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner